

KEKEMELİK

Kekemelik, konuşurken kişinin konuşmaya başlayamama, irkilme, duraklama, belli sesleri uzatma, tekrar etme, bunların yanında birtakım el, kol, yüz ve vücut hareketleriyle konuşmanın sapma göstermesi biçiminde ortaya çıkar.

Kekemeliğin kimi yerlerde 7 yaşından önce genellikle 3-5 yaşları, kimi yerlerde ise 12 yaşından önce 2-7 yaşları arasında görüldüğü belirtilmektedir.

Belli bir yaşa kadar düzgün ve akıcı konuşan çocuk yavaş yavaş ya da birden tutulur. Önceleri belli sözcüklerde, daha sonra her sözcükte takılabilir. İlk heceleri çıkarmakta güçlük çeker, sözü uzatır, sıkılır, bunalır, kızarır, el-kol veya baş oynatarak konuşmaya uğraşır.

Kekemeliğin şiddeti, kişinin içinde bulunduğu duruma göre değişir. Psikolojik streslerin yoğun olduğu (sınav, çekinilen kişilerle konuşma zorunluluğu, korku, endişe vb. duygular...) durumlarda artar.

Kekemelikte çok şaşırtıcı değişme ve dalgalanmalar olabilir. Kimi çocuk okulda veya büyüklerin yanında kekeler, kimi çocuk sadece gergin ve tedirgin olduğu zamanlarda takılır. Kimi kekemeler şarkı söylerken, şiir okurken, fısıltıyla konuşurken, kendi kendine ya da bir iş yaparken konuştuğunda, sportif etkinlikler sırasında gece karanlıkta konuşurken kekeleymeden konuşabilir.

Nedenleri:

1- Travmatik yaşantılar ve korkular

- Yangın, deprem gibi olaylar,
- Tüp patlaması, bina çökmesi gibi olaylar,
- Trafik kazaları,
- Hastalık ve ameliyatlar,
- Bir kavgaya tanık olma,
- Hayvandan korkma,
- Sesle korkutma.

2- Aile İçi Sorunlar

- Evdeki kavgalar ve huzursuzluklar,
- Çocuğa uygulanan şiddet,
- Anne baba arasındaki şiddet,

3- Kayıp ve Ayrılık

- Ölüm nedeniyle aileden birinin kaybı,
- Boşanma nedeniyle anne babadan ayrılma,
- Beklenmedik seyahatler nedeniyle ayrılma,

4- Hatalı Anne Baba Tutumları

- Baskıcı, aşırı disiplinli aile tutumları,
- Aşırı koruyucu aile tutumları,
- Alaycı, aşağılayıcı aile tutumları,

ANNE BABAYA ÖNERİLER

- ✓ Çocuk konuşurken konuşması düzeltilmemelidir.
- ✓ Çocuğun akıcı olmayan konuşmasına dikkat çekmemeli ve konuşması eleştirilmemelidir.
- ✓ Çocuğun konuşma bozukluğuna üzülmemek, " Onun konuşma şekli şimdilik böyle" diye düşünmek gerekir.
- ✓ Konuşmasını dinlerken sabırlı olunmalı, sinirli davranılmamalı ve başka şeylerle ilgilenilmemelidir.
- ✓ Konuşmasıyla alay edilmemeli, çocuk küçümsenmemelidir.
- ✓ Konuşması asla taklit edilmemeli, başkalarının taklit etmesi de önlenmelidir.
- ✓ Kendine güven kaybını önlemek için diğer alanlarda yaptığı olumlu şeyler övülmeli, küçük sorumluluklar verilerek yaptıkları onaylanmalıdır.
- ✓ Anne baba olarak aşırı baskıcı ve koruyucu tutumlardan uzak durulmalıdır.
- ✓ Çocuk, kardeşleri ve diğer çocuklarla kıyaslanmamalıdır.
- ✓ Çocuk, yetersiz konuşmasını tedavi edebilmek için diğer yollardan başarı kazanmaya zorlanmamalıdır.
- ✓ Heyecanlandığı durumlarda sakinleştirilmeye çalışılmalıdır.
- ✓ Çocuğun yanında başkalarına kekemeliğinden söz edilmemelidir.
- ✓ Çocuğa sevildiği hissettirilmelidir.
- ✓ Eşler arasındaki sorunlar çocuğa yansıtılmamalıdır.

